

Příběhy našich sousedů

post...
bellum

└─ lidé, co se ptají

Václav Bečvárovský

ZŠ a MŠ Ml. Boleslav, Jilemnického 1152
Vedoucí skupiny: Mgr. Michaela Egertová
Žáci: Čadová Adéla, Anna Černoušková,
Vladan Diviš, Anna Koucká

Osobní údaje

- *Václav Bečvárovský se narodil 6.4.1933 v Mladé Boleslavi.*
- *Po absolvování základní školy se vyučil ve zkráceném učebním poměru (1rok) zedníkem. Poté absolvoval střední průmyslovou školu s oborem dopravní stavby úspěšně zakončenou maturitou.*
- *Základní vojenskou službu Absolvoval v délce 27 měsíců u FMV Rudá hvězda Praha.*
- *Po vojně pracoval jako samostatný projektant dopravních staveb ve St. Ústavu Projekta Praha, i jako stavební dozor při výstavbě AZNP Mladá Bol., vedoucí provozu železniční dopravy a vedoucí provozu dopravy.*
- *V roce 1961 se také oženil a o 3 roky poté se stal otcem dcery Martiny.*

Václav Bečvárovský se už v mateřské škole seznámil s osobností, o které nikdo netušil, že bude v budoucnosti známá.

„Zajímavé bylo že jsem chodil do mateřské školy s pozdější olympijskou vítězkou Evou Věchtovou (Bosákovou), která byla ovšem o 2 roky starší, protože je 31. ročník.“

Pan Bečvárovský chodil do r.1938 do školy pojmenované po prezidentu Edwardu Benešovi, mezi boleslavskými lidmi nazývanou Benešovka.

- *„Potom když jsem ti Němci v březnu 1939 vrhli, tak ta Benešovka připadla německé škole, no a my jsme začali chodit po Boleslavi po všech možných školách. Takže jsem vystřídal: Pojd' jsem synu na Komeňáku, potom jsme chodili dolů na Podolec do té školy a s námi chodili ti učitelé. Poté jsem chodil i do dívčí měšťanky.“*

Požádali jsme pana Bečvárovského, aby jako sportovec porovnal dnešní mládež s tou, mezi kterou vyrůstal.

- *„Ten sport od dorostu i dospělých byl za té války zdánlivě nepochopitelně na vysoké úrovni, protože nebylo vyžití jak pro ty děti, tak pro ty dospělé. Po roce 1940 byl veliký boom, že jsme najednou měli kontakt, který zde doposud nebyl. Najednou zde byli Američané, Hokejisté, Angličané, Atleti. V roce 1948 byly olympijské hry, kde jsme začali éru Zátopka se kterým jsem byl v národním týmu (velmi dobře jsme se s Emilem znali) a Danou které je nyní 93 let, se kterou jsem závodil za Rudou hvězdu Praha. Přátelíme se do dnes.“*

Zajímal nás názor p. Bečvárovského na komunisty. Chtěl by vrátit časy, kdy byli u moci?

- *„NE. Prosím vás, tam rozhodovali lidi, to je neoddiskutovatelný, to i kdyby dneska, když vidím tamtoho Filipa, nebo s tím Grospičem, to je Boleslavák místopředseda partaje KSČM a ne ne ne...prosím vás to byla doba tak nepříjemná, nebo zlá, že ne, že ti mí spolužáci z buržoazní, včetně jako mně, mě se nic tak moc nestalo, já jsem to tak nebral, protože jsem se vyučil a tu školu jsem si udělal, a když jsem viděl svého spolustolovníka pana ing. Veselého, že byl v Osvětimi, nebo byl v Terezíně s maminkou židovkou, tak on aby něco tak se musel vyučit 2 roky zámečníkem, potom šel 4 roky na průmyslovku, a potom 4 roky na vysokou školu strojího inženýrství.“*

Pan Bečvárovský byl výborný atlet. Na otázku, proč se dal právě na atletiku, nám odpověděl.

- „Takhle, protože nebylo nic, tak jsem od r. 1943 dělal právě atletiku a hlavně tam byla také výborná parta, v tom je ten úspěch.“*

Doping je dnes velmi často řešeným problémem ve sportu. Proto jsme se na otázku dopingu zeptali také.

- „No a ty drogy. Pamatuji že mi můj trenér, asistent z nějaké vysoké školy, pan profesor Příhoda, mně dal černý kafé a mně se tak rozbušilo srdce, nějaké to silnější takové na to povzbuzení, jsem říkal tak to v životě nevezmu. Takže drogy jsme tenkrát absolutně žádné neměli.“*

